

kracza kwoty 100.000 zł, w razie zaś odroczenia terminu zapłaty lub rozłożenia na raty — kwoty 250.000 zł, a okres spłaty nie przekracza 5 lat.”;

10) w § 14 ust. 1:

- a) w pkt 1 kwoty 1.000 zł i 5.000 zł zastępuje się odpowiednio kwotami 2.000 zł i 10.000 zł,
- b) w pkt 2 i 3 wyraz „prezydium” zastępuje się wyrazami „kierownicy właściwych organów administracji prezydiów”;
- c) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) dyrektor zjednoczenia terenowego (jednostki równorzędnej) co do należności przedsiębiorstw wchodzących w skład zjednoczenia (jednostki równorzędnej) — w granicach uprawnień wskazanych w pkt 3”;

11) dodaje się § 14a w brzmieniu:

„§ 14a. Kierownicy właściwych organów administracji prezydiów rad narodowych i dyrektorzy zjednoczeń terenowych (jednostek równorzędnych) wydają decyzje o umorzeniu po zasięgnięciu pisemnej opinii organu administracji finansowej prezydiów właściwej rady narodowej.”;

12) § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15. Decyzje o umorzeniu, o odroczeniu terminu zapłaty lub o rozłożeniu na raty należności, o których mowa w §§ 13 i 14, a przekraczających kwoty lub okresy wskazane w § 13 pkt 3 i § 14 ust. 1 pkt 3 i 4, wydają za zgodą Ministra Finansów:

- 1) w zakresie należności przedsiębiorstw wchodzących w skład zjednoczenia — dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych);
- 2) kierownicy właściwych organów administracji prezydiów wojewódzkich rad narodowych w pozostałych przypadkach.”;

13) § 16 otrzymuje brzmienie:

„§ 16. 1. Prezydium właściwych rad narodowych mogą zastrzec, że decyzje, o których mowa w § 13, § 14 ust. 1 pkt 2—4 i w § 15, wydawać będą te prezydiuma.

2. W razie gdy prezydium wojewódzkich rad narodowych zastrzegą sobie wydawanie decyzji, o których mowa w § 15, decyzje te wydawane będą za zgodą Ministra Finansów.”;

14) § 17 otrzymuje brzmienie:

„§ 17. Przepisy dotyczące kierowników właściwych organów administracji prezydiów powiatowych rad narodowych stosuje się odpowiednio do kierowników właściwych organów administracji prezydiów miejskich rad narodowych miast stanowią-

cych powiaty oraz kierowników właściwych organów administracji prezydiów dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw, a przepisy dotyczące kierowników właściwych organów administracji prezydiów wojewódzkich rad narodowych — do kierowników właściwych organów administracji prezydiów miast wyłączonych z województw.”;

15) w § 18:

- a) w ust. 1 i 2 kwotę 3.000 zł zastępuje się kwotą 10.000 zł,
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W zakresie należności przysługujących przedsiębiorstwu państwowemu z tytułu niedoboru mienia, a nie przekraczających w stosunku do jednego dłużnika kwoty 5.000 zł, naczelne organy administracji państwowej w porozumieniu z Ministrem Finansów mogą przekazywać uprawnienia wymienione w ust. 1 dyrektorom tych przedsiębiorstw.”;

16) dodaje się nowy § 20a w brzmieniu:

„§ 20a. Organ właściwy do wydania decyzji o umorzeniu może uchylić wydaną decyzję, jeżeli wyjdzie na jaw, że dowody, na podstawie których powzięto decyzję, okazały się fałszywe lub decyzja została wydana w wyniku przestępstwa albo dłużnik wprowadził organ ten w błąd co do okoliczności, które były podstawą umorzenia.”;

17) dodaje się nowy § 21a w brzmieniu:

„§ 21a. Przepisy rozporządzenia nie naruszają uprawnień do zaniechania dochodzenia roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umów, określonych w ogólnych lub branżowych warunkach dostaw albo w innych przepisach ustalających warunki umów zawieranych między jednostkami gospodarki społecznej.”

§ 2. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 1956 r. w sprawie określenia zasad i trybu oraz organów właściwych do wydawania decyzji o umarzeniu oraz o udzielaniu ulg w spłaceniu należności przysługujących jednostkom budżetowym oraz państwowym instytucjom, przedsiębiorstwom i bankom (Dz. U. Nr 17, poz. 93) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

76

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 marca 1964 r.

w sprawie zwolnienia od podatku dochodowego osób w wieku starszym oraz inwalidów wykonujących usługi.

Na podstawie art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 i z 1958 r. Nr 45, poz. 223) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego przychody osób, które ukończyły: kobiety 60 lat, a mężczyźni 65 lat życia bądź zostały zaliczone do I lub II grupy inwalidów, jeżeli osoby te wykonują:

- 1) w zakresie rzemiosła — świadczenia usług dla ludności lub usług dla rolnictwa,
- 2) inne świadczenia usług dla ludności, polegające na naprawie lub konserwacji przedmiotów gospodarstwa domowego lub przedmiotów osobistego użytku, praniu bielizny, pomocy domowej oraz ważeniu osób.

2. Jeżeli osoby określone w ust. 1 opłacają podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu lub w formie opła-

ty za kartę podatkową, zwolnienie obejmuje 50% kwoty ryczałtu bądź opłaty za kartę podatkową. W tych przypadkach nie stosuje się przepisów o ulgach z tytułu starczego wieku oraz z tytułu inwalidztwa, przewidzianych w przepisach o poborze podatków obrotowego i dochodowego w formie ryczałtu oraz w formie opłaty za kartę podatkową.

3. Zwolnienie stosuje się, jeżeli osoby określone w ust. 1:

- 1) zgłosiły obowiązek podatkowy, osiągają obrót roczny nie przekraczający 40.000 zł i w związku z wykonywanymi świadczeniami nie zatrudniają pracowników ani członków rodziny, ani też nie korzystają z usług chałupników,
- 2) nie posiadają, poza wymienionymi w ust. 1, innych źródeł przychodów, podlegających opodatkowaniu podatkiem obrotowym; zastrzeżenie to dotyczy również człon-

ków rodziny, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem tych osób.

4. W zakresie rzemiosła uważa się za spełniony warunek wykonywania usług określonych w ust. 1 pkt 1, jeżeli obrót z wykonywania tych usług wynosi w miejscowościach do 10.000 mieszkańców — co najmniej 50%, a w pozostałych miejscowościach — co najmniej 60% ogólnego obrotu.

5. Nie stanowi przeszkody w stosowaniu przepisów rozporządzenia:

1) zatrudnienie w zakładzie rzemieślniczym na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, jednego ucznia, jak również osiągnięcie w związku z tym zatrudnieniem wyższego obrotu od określonego w ust. 3 pkt 1, nie więcej jednak niż o 10.000 zł rocznie,

2) pomoc małżonka, w razie gdy usługi wykonywane są przez osobę zaliczoną do I lub II grupy inwalidów.

§ 2. 1. W celu uzyskania zwolnienia od podatku osoby odpowiadające warunkom określonym w § 1 obowiązane są złożyć wniosek o zwolnienie do organu finansowego właściwego dla wymiaru podatku dochodowego, a jeżeli opłacają podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu lub w formie opłaty za kartę podatkową — do organu finansowego właściwego dla wymiaru ryczałtu bądź opłaty za kartę podatkową.

2. Zwolnienie stosuje się począwszy od miesiąca następującego po złożeniu wniosku.

§ 3. 1. Osoba zwolniona od podatku na podstawie niniejszego rozporządzenia jest obowiązana zawiadomić właściwy organ finansowy (§ 2 ust. 1) o utracie warunków do zwolnienia, określonych w § 1. Zawiadomienie należy złożyć na piśmie w terminie siedmiu dni od utraty warunków do zwolnienia.

2. Osoba, która zgłosi organowi finansowemu w terminie określonym w ust. 1 utratę warunków do zwolnienia, zostanie opodatkowana od początku miesiąca następującego po utracie warunków, z wyjątkiem przypadku przekroczenia granicy obrotu, określonej w § 1 ust. 3 pkt 1 lub w § 1 ust. 5 pkt 1; w tym przypadku zostanie ona opodatkowana za cały rok podatkowy.

3. Osoba, która wprowadzi organ finansowy w błąd co do warunków, od których uzależnione jest zwolnienie od podatku, bądź która utraci te warunki i nie dopełni obowiązków przewidzianych w ust. 1, zostanie opodatkowana za cały rok, w którym nastąpiła utrata warunków do zwolnienia, niezależnie od pociągnięcia jej do odpowiedzialności w myśl przepisów ustawy karnej skarbowej.

§ 4. Osoba zwolniona od podatku na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia nie może powoływać się na to zwolnienie dla uzyskania zwolnienia, ulgi lub świadczenia w jakiegokolwiek innej dziedzinie.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

77

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 marca 1964 r.

w sprawie ulg podatkowych dla niektórych zakładów rzemieślniczych szkolących uczniów.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) oraz art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jeżeli umowa o naukę zawodu zawarta została z młodocianym, ulgi podatkowe dla usługowych zakładów rzemieślniczych z tytułu szkolenia uczniów, przewidziane:

- 1) w § 1 ust. 3 i 4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 1960 r. w sprawie kart podatkowych dla drobnych rzemieślników (Dz. U. z 1961 r. Nr 1, poz. 2 i z 1963 r. Nr 1, poz. 7),
- 2) w § 1 ust. 5 i 6 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 stycznia 1963 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu

podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze (Dz. U. Nr 1, poz. 9),

- 3) w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1963 r. w sprawie rozciągnięcia na zakłady rzemieślnicze, wykonujące usługi dla rolnictwa, ulg podatkowych przysługujących zakładom rzemieślniczym z tytułu wykonywania usług dla ludności (Dz. U. z 1964 r. Nr 2, poz. 6),

przysługują przez okres 24 miesięcy po złożeniu przez ucznia egzaminu czeladniczego.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia i stosuje się do uczniów, którzy zdali egzamin czeladniczy z wynikiem pomyślnym po dniu wejścia w życie rozporządzenia.

Minister Finansów: w z. *J. Kole*

78

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 marca 1964 r.

w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo zakładanych drobnych zakładów rzemieślniczych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449, z 1955 r. Nr 22, poz. 139, z 1960 r. Nr 29, poz. 167 i z 1962 r. Nr 66, poz. 327) i art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 i z 1958 r. Nr 45, poz. 223) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na zasadach określonych w rozporządzeniu zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego na okres dwóch lat, licząc od założenia zakładu, przychody osób wymienionych w § 2, osiągane z nowo założonych usługowych zakładów rzemieślniczych, uruchomionych w okresie od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 1965 r. w miejscowościach liczących do 20.000 mieszkańców,

§ 2. 1. Zwolnienia przewidziane w § 1 i przy spełnieniu warunków przewidzianych w ust. 2 przysługują:

- 1) osobom usamodzielniającym się po odbyciu nauki i uzyskaniu świadectwa czeladniczego, mistrzowskiego albo równoznacznego z nimi świadectwa ukończenia nauki zawodu, szkoły zawodowej lub kursu zawodowego bądź rozpoczynającym prowadzenie rzemiosła na podstawie uprawnienia przemysłowego, wydanego z równoczesnym zwolnieniem od obowiązku przedstawienia dowodu wymagającego uzdolnienia zawodowego do prowadzenia rzemiosła;
- 2) osobom określonym w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o ograniczeniu podziału gospodarstw